

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

lxxvii [i.e. vi]. Nequeunt naturaliter se duæ causæ mutuò producere quò
ad secundum esse

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

& de his intelligendus est Aristoteles inqui-
ens : *quadam vicissim sunt sibi causa.*

VI. Similiter naturaliter nequeunt duæ
res se mutuò producere quò ad secundum ef-
se ; foret enim ista secunda productio & mul-
tiplicatio actionum totalium respectu ejusdē
effectus superflua in ordine ad finem à natu-
ra intentum , potest id tamen fieri divini-
tus : V. G. possunt duo ignes producti à
solo Deo in eodem instante à Deo elevari ad
se mutuò producendos , imò effectus ad re-
producendā suam causam, per actiones, quæ
prioribus superveniant , illasquē essentialiter
præsupponant, utpote per quas accipiunt pri-
mum esse & existētiam, quæ est fundamentū
necessarium , ut possint operari , & secundò
producere suam causam vel rem aliam. Et sic
tales duæ causæ essent sibi priores & poste-
riores prioritate & posterioritate sive depen-
dentiā & independentiā fundata in diversis
actionibus V. G. ignis A producens secundò
ignem B, & secundò reproductus ab igne B,
quò ad primum esse , quod habet indepen-
denter ab igne B, & à quo dependenter dat
secundum esse igni B , est prior igne B : quò
ad secundum esse , quod accipit ab igne B
e 6 existen-

existente per primum esse, est posterior illo. Ex his tamen non sequitur, posse similiter Filium secundò producere Patrem in divinis; productiones enim in divinis singulæ singulas diversas constituunt personas, nec potest una persona constitui per duas productiones, utpote quarum una superflua; ideoque sicut personas, sic & productiones implicat multiplicari.

VII. Probabilius quoque censetur, posse idem se ipsum divinitus producere quò ad secundum esse, cum in eo non appareat repugnantia. Neque enim ista secunda productio esset dependentia rei à se ipsa, & non esset, utpote talis, sine qua & alià in ejus locum suffectâ potest existere; nam talis quidem est dependentia simpliciter talis, non verò secundum quid sive quò ad secundum esse tantum talis; & dicit dependentia in genere actualem influxum ex se defectibilem. Neque implicat, causam secundò rem producentem non tollere ejus ad existendum indifferentiam (quanquam tollat indifferentiam rei, quam habet ad hoc, ut secundò producat) sicut implicat, causam primò
rem